

Інформаційний вісник

Рогатинської міської територіальної громади

20 липня 2022 року число 2 (2)

Як тільки прозвонив останній дзвоник, що символізує закінчення чергового шкільного марафону, освітні заклади почали готуватися до нового навчального року. Щоправда, в умовах воєнного стану традиційні приготування шкіл до навчання дещо видозмінилися. Крім ремонтних робіт, які зазвичай проводить кожен навчальний заклад у шкільних приміщеннях, цьогоріч особлива увага зосереджена на організації безпечного простору для дітей. Мова йде про облаштування укриттів чи інших пристосованих приміщень, де можна буде перебувати під час повітряних тривог.

В освітніх закладах громади облаштовують укриття

31 вересня у школах громади планують здійснювати освітній процес у режимі офлайн

Другий місяць у школах Рогатинської громади повним ходом йде підготовка до нового 2022-2023 навчального року. На засіданні виконавчого комітету Рогатинської міської ради 9 червня ухвалено рішення №149 «Про підготовку закладів освіти до нового навчального року та до роботи в осінньо-зимовий період», яким затверджено план робіт та кошти на його виконання. Так, на поточні ремонтні приміщення закладів освіти передбачено 111 000 гривень; придбання будівельних матеріалів – 55 564 гривні; заходи з підготовки до роботи в осінньо-зимовий період – 394 230 гривень; роботи з ремонту та технічного обслуговування шкільних автобусів – 400 000 гривень; придбання матеріалів та унаочнення для шкіл – 150 000 гривень.

31 вересня у школах громади планують здійснювати освітній процес у режимі офлайн, тобто методом очного навчання. Для учнів, що не зможуть прийти у заклади освіти із-за кордону, буде організоване дистанційне навчання. Перед тим, як учні нашої громади повернуться за парти, заклади освіти мають відповідати усім вимогам безпеки.

Безпека дітей та персоналу закладів освіти - наша спільна робота. Відповідно до окремих урядових постанов та розпоряджень місцевої влади була створена

комісія із представників міської ради, відділу освіти, ДСНС, Держпродспоживслужби, яка 20-21 червня 2022 року провела обстеження 39 закладів освіти. Крім того, склала відповідні акти та напрацювала рекомендації про можливе використання приміщень як захисних укриттів при виконанні певних умов. Міською радою та відділом освіти розроблено заходи та виділено кошти на закупівлю засобів і матеріалів, згідно з вимогами щодо облаштування укриттів. Також будуть обладнані місця для сидіння. Сховища забезпечать засобами медичної допомоги та пожежогасіння, виготовлять схеми шляхів евакуації та вказівники захисних укриттів.

На початку навчального року в усіх школах громади пройдуть тренування із учнями та працівниками щодо дій під час оголошення повітряної тривоги.

Школи повинні працювати, бо поки військові боронять Україну, а діти вчатьсь – у нашої держави є майбутнє.

Крім ремонтних робіт, які зазвичай проводить кожен навчальний заклад у шкільних приміщеннях, цьогоріч особлива увага зосереджена на організації безпеки дітей.

Які є повістки та де їх можуть вручати

Багатьох людей цікавить питання вручення повістки, і цією публікацією хочемо звернути увагу читача на питання: хто, коли і як може вручити повістку.

З кінця лютого в Україні введено режим воєнного стану. Згідно з пунктом 8 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 69 «Про загальну мобілізацію» місцевим органам виконавчої влади у взаємодії з територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки, за участю органів місцевого самоврядування та із залученням підприємств, установ та організацій усіх форм власності, фізичних осіб – підприємців доручено, зокрема організувати та забезпечити у встановленому порядку своєчасне оповіщення і прибуття громадян, які призиваються на військову службу.

Повістка має бути вручена особисто або уповноваженими особами, у випадку відмови повинен бути складений акт про відмову від отримання повістки із підписами уповноважених осіб та свідків.

Якщо з територіального центру комплектування та соціальної підтримки документ надходить на підприємство, то відповідальний за ведення військового обліку зобов'язаний вручити повістку військовозобов'язаному працівнику під підпис. Якщо працівник відмовляється від отримання повістки, то відповідальна особа за ведення військового обліку має скласти акт про відмову від підпису та отримання повістки і відправити його до територіального центру комплектування та соціальної підтримки. Такий же обов'язок Закон покладає і на органи місцевого самоврядування.

Законом не заборонено вручення повістки в будь-якому місці після встановлення особи.

Повістки, які виписують в Україні в рамках мобілізації, бувають кількох видів.

Повістка для уточнення даних — це повістка, яку вручають для уточнення та оновлення інформації про склад сім'ї, стан здоров'я військовозобов'язаних, місце роботи тощо.

Повістка на проходження військово-лікарської комісії — це повістка за підписом військового комісара зобов'язує пройти медичне обстеження.

До повістки додається картка дослідження та медичного огляду військовозобов'язаного. Після медкомісії у цій картці буде вказаний висновок військово-лікарської комісії про придатність, непридатність чи обмежену придатність до військової служби.

Повістка-призов на строкову службу — це повістка передбачає призов на строкову службу в армії. Проте, цьогоріч такі повістки не видають, адже весняний призов на строкову військову службу до ЗСУ та інших військових формувань не проводиться через загальну мобілізацію.

Якщо людина не з'явиться за викликом у воєнний час, це загрожує штрафом від 1 700 до 3 400 гривень. Водночас неявка без поважних причин в особливий період означає ухилення від призову і передбачає кримінальну відповідальність за ст. 335 Кримінального кодексу — карється обмеженням волі на строк до трьох років.

Мобілізаційне розпорядження — це повістка, яку вручають військовозобов'язаному після проходження медкомісії, якщо його визнали придатним до служби.

Такий припис зобов'язує з'явитися на призовний збірний пункт протягом 24 годин після оголошення мобілізації (загальної або часткової).

Що має містити повістка? У повістці повинно бути вказано прізвище, ім'я та по батькові мобілізованого, його адреса. Також, військова спеціальність повинна співпадати зі спеціальністю записаною у військовому квитку. Крім того, в повістці повинні бути вказані: дата, час, адреса місця прибуття та перелік документів, які особа повинна мати при собі. Повістка повинна бути скріплена печаткою та підписом військового комісара.

Нагадаємо, в Україні військовозобов'язаними є усі громадяни віком від 18 до 60 років, за винятком певних категорій осіб, визначених законом.

Коротко про головне:

Голова обласної військової адміністрації відвідала Рогатинщину

Голова обласної військової адміністрації Світлана Онищук з робочою поїздкою відвідала Рогатинську територіальну громаду, яка від початку повномасштабного вторгнення окупаційних військ прийняла майже 3000 переселенців. Наразі у громаді проживають понад 1800 людей.

Керівниця області ознайомила з умовами, які тут створили для внутрішньо переміщених людей, поспілкувалася із Рогатинським міським головою Сергієм Насаликом, переселенцями і передала для людей продуктові набори, які привезли благодичинці ГО «Хазард» та БФ «Підгір'я».

Спілкуючись із переселенцями, Світлана Онищук зазначила:

«Можу з упевненістю сказати, що прикарпатці насправду відкрили для прибулих людей не лише свої домівки, а й серця та душі. За це їм щира подяка та шана, адже чужої біди не буває. Переко-

нана, що разом ми подолаємо усі труднощі і обов'язково здобудемо перемогу».

350 продуктивних наборів для переселенців

Представники Всеукраїнської благодійної організації «Турбота про літніх в Україні» провели видачу гуманітарної допомоги для внутрішньо переміщених українців - мешканців Рогатинської громади. Підтримка ВПО здійснювалася за сприяння міжнародної організації HelpAge International. Було надано 350 продуктивних наборів, кожен з яких складався з трьох коробок, загальною вагою 36 кг. У них - необхідні продукти харчування: рис, квасоля, пшенична крупа, макарони, цукор, сіль, олія, м'ясні та рибні консерви.

Авто для рогатинських захисників

БФ БО «Незламні з України», ініціатором створення та одним із засновників якого є наш земляк Анатолій Смеркло, передав для рогатинських захисників автомобіль «Фольксваген Т4». Перед відправкою машину було завантажено продукта-

ми харчування, речами особистої гігієни. Також придбано генератор для потреб військових.

У Рогатинській громаді презентували пісню

Під час минулої сесії Рогатинської міської ради відбулася презентація пісні-реквієм «Поклик до Всесвіту». Її авторами стали наші земляки подружжя Євгена та Марії Падучаків.

Під впливом подій, що спіткали Україну, у сім'ї митця народилися рядки, сповнені болю за нашу державу та народ. Невдовзі вони стали основою нової пісні. Слова були покладені на музику Володимира Вірменича. Крім того, заслужений працівник культури Євген Падучак записав аранжування для чоловічого хору. Виконав композицію-реквієм народний аматорський чоловічий хор «Сурма» імені Степана Дзевіна, сам автор та юний соліст Денис Дубський.

Громада вшанувала пам'ять Романа Шухевича

З нагоди вшанування 115-річчя від Дня народження Романа Шухевича в історичних та знакових для громади місцях – селах Книгинич та Пуків відбулися пам'ятні заходи присвячені головнокомандувачу УПА.

Тривога за Україну сьогодні «лунає» в серці кожного поляка

Продовжити традицію допомоги

Кажуть: історія циклічна і має здатність повторюватись. Мабуть, для того, щоб людство ретельно засвоїло всі уроки й вийшло на новий цивілізаційний рівень. Сьогодні український відлік часу починається з 24 лютого. Бо саме з цього дня одночасно змінилось життя в усіх громадян України. Причиною стала ще одна «стихія тисячоліття» у Європі – руський мір. Гміна Крапковіце, яка є добрим партнером Рогатинщини від 2004 –го, у страшних реаліях війни продовжила «традицію» підтримки і, як Віссен у 1997-му, зразу відгукнулася допомогти своєму місту-побратиму з України.

Сказати, що Польща сьогодні активно вболіває за нашу країну - мало. Зараз ця держава майорить жовто-блакитними та біло-червоними кольорами, на її головних площах звучить «Ой, у лузі червона калина». Вона омиє слезами українських біженців та тривоги польського населення. Й поляки не словом, а ділом вболівають за спільну справу Перемоги. За час протистояння росії Рогатинська громада сім разів отримували гуманітарні вантажі від міста та гміни Крапковіце. Окремі з них зібрані спільно з німецьким Віссеном та Опольським воеводством. Це – і оснащене медичне авто, і медикаменти, і тонни харчів, засобів гігієни, речей першої потреби, які допомагають підтримати внутрішньо переміщених людей, Збройні сили, громади, де ведуться бої. Крім того, у Крапковіцах знайшли прихисток 540 українських біженців. А від 24 лютого польські друзі підтримують їх 24/7. Забезпечили дахом над головою, найнеобхіднішим, допомагають з влаштуванням на роботу.

Дерево дружби та ще один підпис в угоді

З 30 червня до 3 липня делегація з Рогатинської громади побувала в Польщі. На запрошення ініціаторів торжества в числі закордонних партнерів гміни Крапковіце взяла участь в урочистостях з нагоди Міжнародних днів партнерства.

Поруч з будівлею міста та муніципалітету рогатинці спільно з представ-

1997-ий... Він вкарбувався у пам'яті жителів Гміни Крапковіце великою тривогию. Рівно 25 років тому Польща постраждала від найбільшої в історії повені. Але навіть у найважчий час містечка цього муніципалітету не залишилися наодинці. У труднощах «стихії тисячоліття» вони здобули справжнього друга на довгі роки. Ним були німецькі міста Віссен та Еберсбах-Нойгерсдорф, які серед перших активно допомагали польській громаді відновитися від наслідків масштабного паводка.

Минуло чверть століття від стихії та понад 20 років як Крапковіце, Віссен, Еберсбах-Нойгерсдорф стали надійними партнерами, задекларували свою співпрацю документально. Тож ці важливі події були лейтмотивом Міжнародних днів партнерства, участь у якому нещодавно взяла делегація Рогатинської громади.

никами інших країн висадили символічне дерево, яке нагадуватиме про надійну дружбу крізь роки. А 1 липня під час урочистостей з нагоди Міжнародних днів партнерства «Партнерство без кордонів», що проходили у місцевому будинку культури, бурмістр гміни Крапковіце Анджеї Касюра та секретар Рогатинської міської ради Христіна Сорока зробили наступний крок у партнерстві наших громад. Оскільки відбулися зміни в адміністративному устрої - Рогатинщина з району стала

громадою, було підписано Додаток до Угоди про міжрегіональне партнерство і декларацію подальшої співпраці між Крапковіце та Рогатином.

Як зазначив в онлайн-вітанні міський голова Сергій Насалик: *«Дуже вдячний бурмістру Крапковіц Анжею Касюрі за запрошення взяти участь у святкуванні. На жаль, через війну в Україні я не зміг особисто прибути на цю поважну зустріч. Хочу відзначити, що наша багаторічна співпраця була плідною, дала можливість почерпнути*

новий досвід, налагодити культурні та економічні зв'язки. Особливо тішимося за добре налагоджену роботу з молоддю. Власне, і сьогодні, як ніколи, Україна відчуває Вашу руку підтримки. Щиро дякую Вам, партнери, та мешканцям Ваших громад за розуміння та надання гуманітарної допомоги, яка є дуже важливою і потрібною для нас у цей час. Ми віримо в перемогу і в те, що наші наступні зустрічі відбуватимуться в Рогатині, Крапковіцах під мирним небом».

З нагоди пам'ятної події керівництвом гміни було вручено медаль і подяку за співпрацю від Рогатинської громади.

Відновитися та стати кращим

Велика біда 1997-го змінила долю польської громади. Але їй не вдалося зруйнувати людських прагнень. Навпаки – стихія згуртувала, загартувала та підсилила бажання місцевих мешканців зробити свою спільну домівку кращою. Після повені суттєво оновилися інфраструктура, вдалося реалізувати цікаві проекти, що допомогли укріпити дамби, зробити багато передових речей, яких навчаються інші. Це було помітно нашій делегації під час ознайомчої екскурсії річкою Одрою, відвідин села П'єтна, що у складі міста і гміни Крапковіце.

А візит у замок Рогове вкотре підтвердив: у нас з європейською Польщею чимало спільного. Найперше – наші цінності. Адже польський народ, як і ми, українці, піклуються про дух минулого – рідні культуру, історію, мову. Їх зберігають, розвивають і примножують, а не руйнують чи перепісують з чужих народів. І це основа позитивних змін, які обов'язково відбудуться також в Україні.

Приємним сюрпризом на урочистостях для рогатинців стали виступ української біженки Наталії Короп. Українка прибула сюди з дітьми у часі війни з Києва. Її чоловік – захисник, нині в Україні. Тож, поки не вщухла загроза для життя малечі, жінка мешкає у Крапковіцах, працюючи у місцевому Будинку культури.

Зрештою, на усіх атракціях урочистостей було помітно, що в серці кожного жителя з міста-партнера зараз з'явилося місце для українця, для молитви за наш народ. І ця віра в Україну, наших захисників дає сили. Життя і дружба обов'язково перемаже «російську стихію» у серці Європи!

Такими людьми сильна держава

Нові робочі місця у Рогатині створило підприємство, евакуйоване із Харкова

«Ніколи не було бажання повернутися в росію, ніколи не було бажання, щоб росія прийшла до нас, а вже тим більше ніколи не мріяла, щоб нас прийшли визволяти» - це слова справжньої українки, уродженки росії, але палкої патріотки (називає себе «правим сектором»), у нас би сказали бандерівки по духу, жительки Харкова Тетяни Землянич. Разом з чоловіком та своїми дітьми ще на початку березня вони покинули рідний Харків, сповнену щастям і радістю оселю, викоханий власними силами і розумом мікробізнес (так самі оцінюють свою підприємницьку діяльність) і тимчасово оселилися в Рогатині.

Подружжя Землянич з трепетом згадує своє щасливе життя до війни. Вони довго мріяли про такий час, коли діти підроснуть (у них їх троє), бізнес налагодиться і нарешті можна буде почуватися вільнішим і... мандрувати. Та коли настав такий час – війна перекреслила усі їхні плани.

«Почалася війна,- каже Юрій Землянич,- обстріли і ми вирішили, що дітям не можна це бачити і чути, їм не потрібен такий досвід. Тому зібралися і поїхали. Рогатинщина зустріла нас дуже привітно. Мені ніхто в житті так не допомагав, як тут, хіба що тільки мама. У Рогатинській міській раді «нослися» зі мною, як з малою дитиною. Я не

планував відновлювати тут бізнес. Спершу звернувся до військової частини і, коли вже однією ногою був у війську, подзвонили з Міністерства економіки та сказали, що наше підприємство потрапило під евакуацію і, що держава перевезе наше обладнання й товар на захід України. Звичайно, ми погодилися. Рогатинська міська рада допомогла нам знайти приміщення і ми почали працювати. Сьогодні вже випускаємо нову продукцію».

Нині їхнє швейно-торгове підприємство «Lans», яке займається виробництвом і продажем спідньої білизни, помалу обживається в Рогатині. У колишньому приміщенні «автосправи» кипить робота. За короткий час тут були облаштовані закрийний і швейний цехи, склади сировини і готової продукції. Пан Юрій з сумом і гордістю водночас гортає каталог товарів, які їх підприємство виробляло ще до війни. Зараз вони шийють літній варіант білизни для військових. Щоправда, внесок їхньої родини у нашу Перемогу набагато більший. За цих кілька місяців війни подружжя з Харкова за власні кошти придбали для ЗСУ два автомобілі. Ще два авто пані Тетяна погодилась «пригнати» з-за кордону, як водій. Військові навіть встигли прозвати її за це «перевізником». Перша машина поїхала в полк «Азов» (Харківське відділен-

ня), другу передали на фронт рогатинським хлопцям.

«Збирати кошти,- каже подружжя,- нам допомагали навіть наші діти. Вони віддали на армію всі свої заощадження, які сім'єю збирали на відпочинок. Але відпочити зможемо тільки після війни. Сьогодні найголовніше для всіх – це Перемога. Та й розважатися, відпочивати під час війни, це коєсь не по-людськи. Коли закінчиться війна, поїдемо відпочивати у наш український Крим. А зараз кожен на своєму місці повинен робити те, що він може, щоб наблизити Перемогу. Ми - можемо працювати, заробляти і віддавати грошима».

І поки, придбани родинною Землянич автомобілі, допомагають військовим боронити Україну, а їх швейно-торгове підприємство налагоджує виробництво, Тетяна та Юрій, користуючись

нагодою, удосконалюють свою українську.

«Мої бабуся і дідусь завжди розмовляли українською, живучи у Харкові,- говорить п.Юрій.- А я вже виріс у російськомовному середовищі. Ніхто навіть не замислювався якою мовою розмовляти. Всі розмовляють російською і ти розмовляєш. Але це неспівомий вибір. Тому у 2014 році я перейшов на українську. Було складно. Знайомі дивувалися – Чому? Та потім звикли» Дружина Тетяна зараз теж намагається розмовляти українською. «Щоб не дай же ж, Боже,- як вона каже,- мене не прийшли визволяти».

Ось так гартується українська нація. Такими людьми сильна держава. Воюємо, волонтеримо, працюємо, молімося і... переходимо на українську. Разом перемажемо.

